

Gelincikleri Küstürme

– Ümit Seyhan · 03 Mart 2010

Bir yol kıvrılarak gidiyor kavak ağaçları sıralı sağlı sollu,
Geliyorsun yolun sonundaki çesmeye doğru,
Dayarken sırtını dut ağacına yine gözlerin buğulu,
Hüzünün nefesi kesen o ağır kokusu,
Tütüyor bedeninden ,ürkütüyor kurdu kuşu.

Emanet bu sukutun içinde öylesine yabancı,
Korkuyla bakınırken ,biri görüyordu onu,
Aklına düşence gideceği dönülmez yolu,
Ağlatıyordu için için cevapsız kalan soru.

Oysa sen ,baharlara alışıktı kırmızı gelincik,
Cebinde umutlar yüzünde daima bir gülücük,
Aşkın en büyüğüne hani sendin sendin talip,
Faili meçhul kurşunlardan mı içindeki koca delik.

Gün batacak,yola şimdi mehtap düşecek,
Gecede olsa,gölgeler ona arkadaşlık edecek,
Sevdaya uzak aşka tuzak yüreğin,
Belki birgün senden kaçıp sahibine gidecek.

Sen herkesden alacağı olan hayatı borçlandıran,
Kendinide terk edip,hiçliğin tadına varan,
Fazlalıklardı alınıp senden linç edilip ezilen,
Gelincikleri küstürürsün, kaderini sevmezsen.

yazan :Ümit seyhan 3 3 2010

s